

**25 OCTOMBRIE
GHERASIM
MIKRAGHIANANITUL**

**SLUJBA
SF. CUVIOASE
TAVITA
DE LA IOPPE**

MINEIUL PE OCTOMBRIE-GR

СѢДѢ ПРАК

ТАКІ ФРА

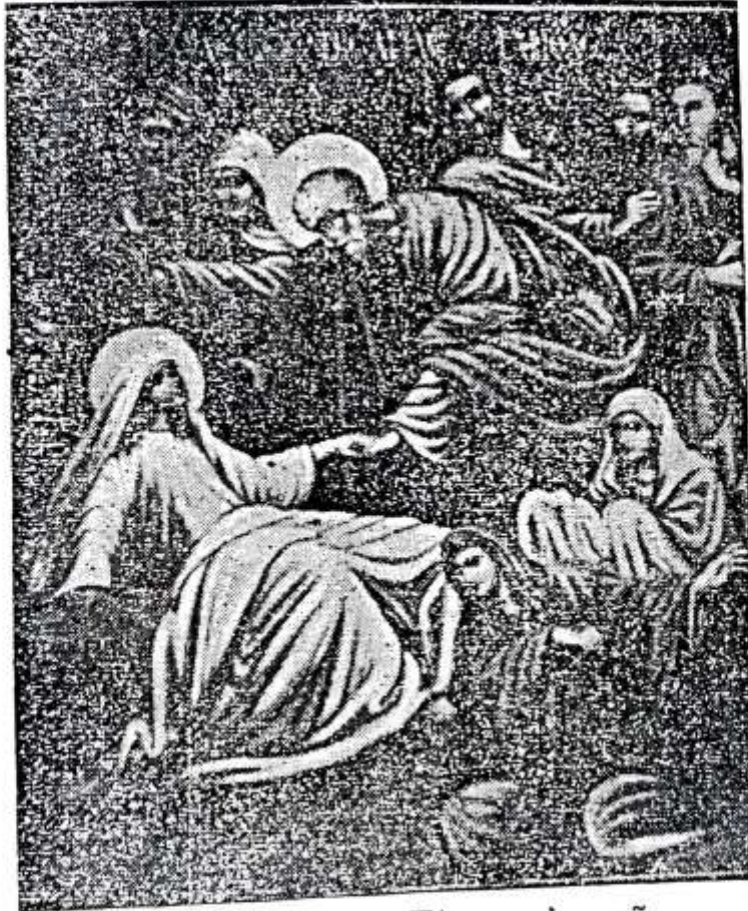
БЛАЖЕННИ
МАТРИКІН,
ІАКЪ ТІН
ПОМІ-
ЛОВАНН
БЪАХТЪ.

Icon SV.ru

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΑΒΙΘΑ

Μαθητριάς τοῦ Χριστοῦ τῆς Ἐλεήμονος τῆς ἀνυ-
σάσης τὸν Βίον αὐτῆς ἐν ἐλέει Ἐν Ἰόππῃ·

Μετά τοῦ παρακλητικοῦ κανόνος καί τῶν εἰκοσι-
τεσσάρων χαιρετιστηρίων οἴκων αὐτῆς.

Ὁ Ἀπόστολος Πέτρος ἀνιστᾷ
τὴν Ἁγία Ταβιθά ἐν Ἰόππῃ.

Χαῖρε Ταβιθά Ἁγία ὅτι ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας
ἐν ἐλέει ἐκτείνεις!

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ
Ἁγαθάγγελος Βούρδουλας
Ἀρχιμανδρίτης
Ἱερὸς Ναὸς Ἡ Γέννησις τῆς Θεοτόκου
ΣΕΡΡΑΙ

Ἰουλιου κ' ε!

Μηνὴ μὴ τῆς Ἁγίας καὶ δικαίας Ταβιθά τῆς Ἐλεήμονος

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους στ! καὶ ψάλλομεν τὰς ἐξῆς Προσόμοια τῆς Ἁγίας.

Ἦχος α! Πανεύφημοι Μάρτυρες

Μαθήτρια ὤφθης ἀληθῆς, Ταβιθά Θεόληπτε, Εὐαγγελίου τῆς χάριτος, καὶ θείαις πράξεσι, τούτου ἐκπληροῦσα νόμον τὸν σωτήριον, ἐλέει δαφιλεῖ ἐθεράπευσας, τὸν ἐλεήμονα, καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν· Ὁν δυσώπει, σῶσαι τοὺς τιμῶντάς σε.

Προστάτις ἀπόρων καὶ χηρῶν, γνώμη ἐλεήμονι, καὶ τῶν πασχόντων ἐπίκουρος, ὤφθης θεόληπτε, καὶ γυμνητευόντων, θεῖον περιβόλαιον, Χριστοῦ ἐφεπομένη ταῖς ῥήσεσιν. ὅθεν ἠξίωσαι, Ταβιθά θεομακάριστε, οὐρανοῦ δόξης καὶ λαμπρότητος.

Θανοῦσάν σε ἤγειρε σεμνή, Πέτρος ὁ μακάριος, ἐπικαμφθεὶς ταῖς δεήσεσιν, οἷς ἐβοήθησας, Ταβιθά θεόφρον, καὶ πλειόνως ἔλαμψας, ἐν οἴκτῳ καὶ πλουσίᾳ χρηστότητι, ἐπὶ τοὺς πάσχοντάς, καὶ ζωὴν πρὸς τὴν αἰδίον, μεταστᾶσα, ἀξίως δεδόξασαι.

Προσόμοια ἕτερα

Ἦχος πλ. δ! Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Ὡ! τοῦ παραδόξου θαύματος! τῆς οἰωνίσι ζωῆς, πεφηνῶς κήρυξ ἔνθεος, Πέτρος ὁ Ἀπόστολος, Ταβιθά τὴν θεόφρονα, νόμῳ θανοῦσαν φύσεως ἤγειρε, καὶ ὑπὲρ φύσιν ζῶσαν παρέστησε. Τούτων δεήσεσιν, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς τὰ μεγάλα σου, πιστῶς δοξάζοντας.

Πλήρης ἐναρέτων πράξεων, ἐν θερμοτάτῃ ψυχῇ, ὡς Κυρίου θεράπεινα, καὶ σεμνή μαθήτρια, Ταβιθά χρηματίζουσα, χηρῶν προστάτις καὶ παραμύθιον, καὶ τῶν πασχόντων ὤφθης περίθαλψις· θεῖω γὰρ ἔρωτι, τῷ Χριστῷ πιστεύσασα, τὰς ἐντολάς, τούτου ἐκπεπλήρωκας, δι' ὧν δεδόξασαι.

Ὡφθης ἀληθῆς μαθήτρια, τοῦ ἐκ Παρθένου Ἁγνῆς, σαρκωθέντος δι' ἔλεος, καὶ τὸν κόσμον σώσαντος, Ταβιθά παναοίδιμη· ὅθεν ἀμέμπτως κατηκολούθησας, τοῖς ζωηφόροις αὐτοῦ διδάγμασι, βίον θεάρεστον, ὡς ἐγγύς καὶ σύσκηνος, τοῖς ἱεροῖς, Ἀποστόλοις ἔχουσα, γνώμης εὐθύτητι.

Δόξα. Ἦχος δ!

Κατευγασθεῖσα τῇ χάριτι, προσφόρως τῇ κλήσει διέπρεψας, Ταβιθά θεόφρον, τοῦ Εὐαγγελίου τῇ διδαχῇ μαθητευθεῖσα· ἐλεημοσύναις γὰρ ἐξέλαμψας, καὶ χρηστότητι πολλῇ, καὶ ὡσεὶ ἔλαια κατάκαρπος, τῇ νεολέκτῳ Ἐκκλησίᾳ, τοῦ Θεοῦ ἐγνωρίσθης· καὶ ὁ καρπὸς τῶν ἔργων σου, χειρῶν καὶ πενήτων διατροφή ἐγένετο, καὶ τὰς ἐν ἐνδείᾳ τρυχομένας καρδίας, συμπαθῶς ἰλάρηνεν. Ἄλλ' ὡς τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν κληρονόμος, τὸν ἐλεή-

μονα Λόγον Ικέτευε, ἔλεθηῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός

Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ, Προφήτης Δαβίδ, μελωδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλειᾷ σοι ποιήσαντι· παρέστη ἡ Βασιλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σέ γάρ μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσας, εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάση εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὐρών, πρόβατον τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγη, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς οὐρανίαις δυνάμεσι, καὶ σῶσῃ Θεοτόκε τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ
(Ἀναγνώσματα

Περὶομιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. λα! 10, 26. Γυναῖκα ἀνδρείαν τις εὐρήσει, τιμιωτέρα δὲ ἔστι λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη. Μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον, ἐποίησεν εὐχρηστον ταῖς χερσίν αὐτῆς. Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὐτὴ τὸν βίον. Καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ, καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίνας. Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσε κτῆμα. Ἀνοζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὀσφύν αὐτῆς, ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο ὅτι καλὸν ἔστι τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὄλην τὴν νύκτα ὁ λύχνος αὐτῆς. Τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τοὺς δὲ πῆχεις αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ. Ἰσχύν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. μα! 1, 11. Ἐγκαινίζεσθε πρὸς με νῆσοι· οἱ γάρ ἄρχοντες ἀλλάξουσιν ἰσχύν. Τίς ἐνήργησε καὶ ἐποίησε ταῦτα; ἐκάλεσεν αὐτὴν ὁ καλῶν αὐτὴν ἀπὸ γενεῶν ἀρχῆς· ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, καὶ εἰς τὰ ἐπερχόμενα ἐγὼ εἰμι. Εἶδοσαν ἔθνη καὶ ἐφοβήθησαν, τὰ ἄκρα τῆς γῆς ἐξέστησαν. Σὺ δὲ Ἰσραὴλ, παῖς μου Ἰακώβ, ὃν ἐξελεξάμην, σπέρμα Ἀβραάμ, ὃν ἠγάπησα, οὐ ἀντελαβόμεν ἀπ' ἄκρων γῆς, καὶ ἐκ τῶν σκοπιῶν αὐτῆς ἐκάλεσά σε, καὶ εἶπόν σοι· παῖς μου εἶ, ἐξελεξάμην σε, καὶ οὐκ ἐγκατέλιπόν σε, μὴ φοβοῦ, μετὰ σοῦ γάρ εἰμι, μὴ πλανῶ· ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ Θεός σου, ὁ ἐνισχύσας σε καὶ ἐβοήθησά σοι, καὶ ἠσφαλισάμην σε τῇ δεξιᾷ τῆ δικαίᾳ μου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. δ! 7. Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτήσας, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γάρ τίμιον. οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἔστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν

αὐτοῦ, ἡ δόλος ἀπατήση ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γάρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροὺς· ἀρεστὴ γάρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α!

Τῇ εὐσεβείᾳ πυρσευθεῖσα, λαμπὰς θείων ἔργων ἐδείχθης, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ, Ταβιθὰ πανεύφημε· ἐν εὐποιίαις γάρ καὶ οἰκτῶ, χριστομιμῆτῳ συμπαθείᾳ, διακειμένη πρὸς τὸ ὁμόφυλον, τὴν τοῦ Σωτῆρος εὐσπλαγχνίαν, πᾶσιν ἐξέφηνας, ὡς ἀληθῆς αὐτοῦ μαθήτρια. τοῖς γάρ ποικίλως πάσχουσι, βοηθεῖν οὐκ ἐνάρκησας, καὶ πολιτεία ἀμέμπτῳ τῷ Σωτῆρι ἐβόας· Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτὸς

Μαθητευθεῖσα τῇ χάριτι, τὸν ἐν αὐτῇ ἔγνωσ θεόφρον, θησαυρὸν τῆς ἀγάπης, τὸν ἀποκαλυφθέντα τοῖς ἀνθρώποις, ἐν τῇ Λόγου κενώσει· ἐν ἣ παιδευομένη, ὀλοψύχως Θεὸν ἠγάπησας, καὶ τὸν πλησίον ὡς σεαυτὴν, Ταβιθὰ μακαρία· παντὶ γάρ θλιβομένῳ, λόγῳ καὶ ἔργῳ ἐπήρκεσας, ἀπαντας ἀνάγουσα, πρὸς ἀγάπην κρείττονα. Ἐν ταύτης οὖν τοῖς ἔργοις, καὶ ἡμᾶς ἀξιῶσον εὐαρεστεῖν τῷ Θεῷ πρὸς σωτηρίαν αἰώνιον.

Ὁ αὐτὸς

Ἡ τῶν χηρῶν προστάτις, καὶ ἀγαθῶν ὑποτύπωσις πράξεων, ἡ ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς Χριστοῦ μαθήτρια, Ταβιθὰ ἡ θεόληπτος, μακαριζέσθω θεοῖς ὕμνοις· ἀκολουθήσασα γάρ Κυρίῳ, μακαρισμοῦ θεοῦ ἠξίωται, ὡς ἐλεήμων καρδιά, καὶ τῆς ἐν πνεύματι ζωῆς, καὶ τῶν κατ' αὐτὴν ἐπαγγελιῶν, ἔμπνους στήλη· ὅτι ἀξίως πολιτευθεῖσα, τῆς αἰωνίου ζωῆς τὸν στέφανον, παρὰ Χριστοῦ ἐδέξατο, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος β!

Μεμαθητευμένη τῷ λόγῳ τῆς πίστεως, τῶν κατ' αὐτὴν ἀγαθῶν πεπλήρωσαι, Ταβιθὰ θεοδόξαστε· σεαυτὴν γάρ ὑπέσχεσ, τῷ θεῷ θελήματι, οὐρανίῳ φρονήματι· καὶ τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου, διὰ Πέτρου τοῦ Κορυφαίου, τὸν θησαυρὸν τῆς χρηστότητος, καὶ τῶν ἔργων σου τὸν πλοῦτον, τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐκφαίνεις· ἦτις τὴν ἀγίαν σου, ἑορτάζει μνήμην χαίρουσα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β! Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου

Ὅλη προθυμία καὶ σπουδῆ καὶ Χριστομιμῆτῳ ἀγάπῃ, δια-

κονούσα θερμῶς, τοῖς ποικίλως πάσχουσι, καὶ γυμνητεύουσι, Ταβιθά παναοίδιμε, Χριστὸν θεραπεύεις, τρόπων ἐναρέτων σου, ἐπιτηδεύμασιν· ὅθεν τῆς ἀγήρω σε δόξης, μέτοχον δεικνύει ἀξίως, ὁ τοὺς ἀγαθοὺς δοξάζων Κύριος.

Στίχ. Ἀγαλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ τοῖς εὐθέσι πρέπει αἰνεσις Κρήνη εὐσπλαγχίας δαφιλῆς, ἐλεημοσύνης τὰ ρεῖθρα, καὶ ἰλαρότητος, βλύζουσα τὰ νάματα, ὄντως τὰ ἀφθονα, καὶ πλουσίως ἀρδεύουσα, τὸν θεῖον λειμῶνα, ἐν Ἰόππη πέφηνας, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἣτις τὴν ἀγίαν σου μνήμην, ἐν ἀγαλλιάσει, τελούσα, μέλπει τὰ σεπτὰ σου προτερήματα.

Στίχ. Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν. Πίστει καὶ προθέσει τῇ σεπτῇ, καὶ τῇ ἀγωγῇ ἐπομένη, τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ἐνδοξος μαθήτρια, ὠφθης τῆς χάριτος, ἐν Ἰόππη ἐμπρέπουσα, ἐλεημοσύναις, καὶ ταῖς ἀντιλήψεσιν, ἐπὶ τοὺς πάσχοντας· ὅθεν οὐρανίων θαλάμων, οὔσα Ταβιθά κληρονόμος, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ!

Περιουσία πίστεως, προϊσταμένη τῶν πενήτων, ἐσκόρπισας ἔδωκας τοῖς δεομένοις, Δαβιτικῶς τὸν ἄρτον σου· τὸν ἐλεήμονα γὰρ Κύριον, ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ τρόποις χρηστότητος, Ταβιθά ἐδόξασας· διὸ μένει σου εἰς τὸν αἰῶνα τὸν μνημόσυνον, καὶ ἡ δικαιοσύνη, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ, παιδεύουσα ἡμᾶς, πρὸς τὰ τῆς σωτηρίας ἐχόμενα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον καὶ τὰ Ἀπολυτίκια.

Ἦχος δ! Ταχὺ προκατάλαβε.

Μαθήτρια ἐνθεος, ἐν τῇ Ἰόππη σεμνή, Χριστοῦ ἐχρημάτισας, καὶ ἐν πολλοῖς οἰκτιρμοῖς, αὐτὸν ἑθεράπευσας· ὅθεν ὑπὸ τοῦ Πέτρου, ὡς ἠγέρθης θανοῦσα, ἐδειξας τοῦ σοῦ βίου, Ταβιθά μακαρία, πᾶσι τὴν κεκρυμμένην, θεῖαν λαμπρότητα.

Ἔτερον. Ἦχος α! Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Μαθήτρια Κυρίου ἐν Ἰόππη περίδοξος, ὠφθης Ταβιθά ἐν ἐλέει, τὸν Θεραπεύουσα, καὶ χήραις καὶ πτωχοῖς καὶ ὀρφανοῖς, ἐπήρκεσας πλουσίᾳ σου χειρὶ· διὰ τοῦτο ὡς δοχεῖόν σε ἀρετῶν, τιμῶμεν ἀνακράζοντες. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐλεοῦντι διὰ σοῦ, πιστῶν τὰ συστήματα.

Θεοτοκίον

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ Δίκαιος Δοβίδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ,

δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἐπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὴν α! Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος α! Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Κηρύγματι σεμνῇ, προσελθοῦσα τῷ θεῷ, ἐλάτρευσας Χριστῷ, ἐν ἀμέμπτῳ καρδίᾳ, καὶ ἔργοις χρηστότητος, Ταβιθὰ παμ-μακάριστε ὄθεν μέτοχος, τῶν οὐρανίων χαρίτων, ἀναδέδειξαι, καλῶς τελέσασα ὧδε, Ἄγια τὸν βίον σου.

Θεοτοκίον.

Κηύσασα Χριστὸν, τὸν Ὑπέρθεον Λόγον, κατάρας παλαιᾶς, τοὺς ἀνθρώπους ἐρρύσω, καὶ ἅπασιν ἐπήγασας, εὐλογίας τό πέλαγος, τοῖς δοξάζουσι, τὸν σὸν ἀπόρρητον τόκον, καὶ κηρύττουσι, σὲ ἀληθῆ Θεοτόκον, Ἄγνην Ἀειπάρθενον.

Μετὰ τὴν β! Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ! Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐν τῇ Ἰόππῃ ὑποτύπωσις ὤφθης, τῶν ἐθελόντων εὐσεβείᾳ ἐμπρέπειν, καὶ θεαρέστων ἔργων ἐπιδείξεισι, Ταβιθὰ θεόσοφε, Ἀποστόλων συνήθης ὄθεν τὴν ἁγίαν σου, ἑορτάζομεν μνήμην, ἵνα ταῖς σαῖς πρεσβείαις πρὸς Χριστὸν, τὴν τῶν πταισμάτων συγχώρησιν λάβωμεν.

Θεοτοκίον.

Τοὺς προσκυνοῦντας τὸν σὸν ἄφραστον τόκον, καὶ ἀνυμνοῦντάς σου τὴν ἄρρητον δόξαν, καὶ τὰ πολλὰ καὶ ξένα μεγαλειᾶ σου, σκέπε καὶ διάσωζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, Κόρη Παντευλόγητε, ἱλαστήριον κόσμου, καὶ τῆς μελλούσης δόξης καὶ χαρᾶς, συγκληρονόμους, Παρθένε ἀπέργασαι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α! Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐλεήμονι γνώμη καὶ τρόποις κρείττοσιν, ἐπικουροῦσα θεόφρον τοῖς θλιβομένοις δεινῶς, τοῦ Σωτῆρος εὐκλεῆς ὤφθης μαθήτρια, καὶ τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ, ἐπομένη νουνεχῶς, τῆς ἄνω μετέσχεσ δόξης, ἧς Ταβιθὰ ἐκδυσώπει, τυχεῖν τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας.

Θεοτοκίον.

Ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων ὑπὲρ κατάληψιν σωματωθέντα ἀτρέπτως τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν, ἀπεκυήσας Ἄγνη δι' ἀγαθότητα ὄθεν λυθέντες τῆς ἀρᾶς, τῷ σεπτῷ σου τοκετῷ, ὑμνοῦμέν σε Θεοτόκε, καὶ τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, ἐν πάσῃ ὥρᾳ καταφεύ-

γομεν.

Τὸ α! ἀντίφωνον τοῦ δ! ἤχου καὶ τὸ Προκειμενον.

Ἄγαλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ τοῖς εὐθέσι πρέπει αἰνεσις.

Στίχ. Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι...

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ φρόνιμος...

Ζήτηι τῆ Τρίτη τῆς η! Ἑβδομάδος, Λουκᾶ.

Ὁ Ν! Δόξα. Ταῖς τῆς σῆς Ἁγίας...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου....

Ἰδιόμελον Ἦχος πλ. β!

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κακὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Τὸ πῦρ τῆς πίστεως Χριστοῦ, ἀναφθὲν ἐν τῆ ψυχῇ σου, ὄλην θεόληπτόν σε ἔδειξεν, ἀγαθαῖς κομῶσαν πράξεσι, Ταβιθά μακαρία· τῆς γὰρ θείας ἀγάπης, ἐπτερώθης τῆ λαμπρότητι, καὶ κατάλληλον τῷ πόθῳ, ζωὴν διήνυσας. Ἄλλ' ὡς τῷ ξύλῳ συνοῦσα τῆς ζωῆς, ἀπαύστως ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σου.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Εἶτα οἱ κανόνες, τῆς Θεοτόκου καὶ τῆς Ἁγίας φέρων τὴν δεῦτερον ἀκροστιχίδα.

«Ταβιθά ἡ καὶ Δορκὰς τιμάσθω. Γερασίου.».

Ἦδὴ α! Ἦχος πλ. β! Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Τῆς ἄνω δόξης μετέχουσα ἐν χαρᾷ, καὶ φωτὶ τοῦ Πνεύματος, λαμπομένη Ταβιθά, λύσον μου τὸν ζόφον τοῦ νοός, ἵνα μέλω σου σεμνὴ τὰ προτερήματα.

Ἀκολουθήσασα πίστει εἰλικρινεῖ, τῷ θείῳ κηρύγματι, τῆς ζωῆς τῆς ἀληθοῦς, ὡφθης Ταβιθά περιφανῆς, ἐν Ἰόππῃ τοῦ Παντάνακτος μαθήτρια.

Βίον προσφόρως τῆ κλήσει τῆ ἱερᾷ, καθαρὸν καὶ ἐνθεον, διανύουσα σεμνὴ, τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, Ταβιθά καλλιέργεις τὰ παραγέματα.

Θεοτοκίον*

Ἰασαι Κόρη νοσοῦσάν μου τὴν ψυχὴν, πάσαις παραβάσεσι, καὶ παθῶν ἐπαγωγαῖς, καὶ πρὸς μετανοίας τὴν ὁδὸν, τὴν ζωὴν μου τὴν ὑπόλοιπον κυβέρνησον.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...

Ἦδὴ γ! Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ.

Θεοῦ τῷ ἔρωτι σεμνὴ, τοῦ τεχθέντος ἀφράστως, ἐξ ἁγίας Παρθένου, πτερωθεῖσα τὴν ψυχὴν, ἐπλήρωσας Ταβιθά, θεοφρόνως, τούτου τὰ διδάγματα.

Ἁγίων ἔργων φωταυγῆς, ἀνεδείχθης λυχνία, Ταβιθά ἐν Ἰόππῃ, ὡς μαθήτρια Χριστοῦ, τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ, εὐποιήσας, ταῖς σαῖς σελαγίζουσα.

Ἦγειρε Πέτρος ὁ κλεινός, ὡς ἐξ ὕπνου θανοῦσαν, Ταβιθά σε καὶ ζῶσαν, ταῖς χήραις καὶ ὀρφανοῖς, δέδωκεν αὐθις σεμνὴ,

τοῖς θρηνοῦσι, τῇ ἀποδημίᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Καταφυγή κόσμου παντός, καὶ θερμὴ προστασία, σὺ ὑπάρχεις Παρθένε, οἶα Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· διὸ μὴ παύσῃ Ἄγνη, ῥυομένη, πάσης ἡμᾶς θλίψεως.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους....

Κάθισμα. Ἦχος δ! Ταχύ προκατάλαβε.

Ἐν ἔργοις χρηστότητος, καὶ εὐσπλαγχνίᾳ πολλῇ, Κυρίου τὸ ἔλεος, ὑποδηλοῦσα σεμνὴ, ὡς τούτου θεραπείαινα, ὠφθῆς τῶν θλιβομένων, παράμυθιον θεῖον, νέμουσα τοῖς αἰτούσιν, ἐκ τῶν σῶν ὑπαρχόντων· διὸ σε μακαρίζομεν, Ταβιθά θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Θεὸν τὸν οἰκτίρμονα, μετὰ σαρκὸς ὑπὲρ νοῦν, κηήσασα Ἄχραντε, δίχα τροπῆς καὶ φερμοῦ, τὸν κόσμον ἀνέπλασας, λύσασα τὰς ὀδύνας, τῆς ἀρχαίας κατάρας· ὄθεν σε ὡς αἰτίαν, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, ὑμνοῦμεν Θεοτόκε, καὶ πίστει δοξάζομεν.

ᾠδὴ δ! Χριστὸς μου δύναμις.

Ἄγιων ἴχνεσι, προθύμως σπεύδουσα, τῶν Χριστοῦ Ἀποστόλων καὶ Μαθητῶν, Ταβιθά πανεύφημε, τῆς κοινωνίας ἑαυτῶν, καὶ τῆς χάριτος ἐτρύφης.

Ἰδὼν τὰ δάκρυα, ἃ ἐν σοὶ ἔχεον, ὁ θεόληπτος Πέτρος ἐκ τῶν νεκρῶν, ζῶσάν σε παρέδωκε, τοῖς ἐκζητοῦσι Ταβιθά, ὡς μητέρα σε φιλόστοργον.

Δόξαν τὴν μέλλουσαν, καὶ τὴν λαμπρότητα, τῆς ζωῆς τῆς ἀλήκτου ἀπὸ ψυχῆς, Ταβιθά ποθήσασα, τῷ Παντοκράτορι Χριστῷ θεαρέστως εὐηρέστησας.

Θεοτοκίον.

Ὅρος κατάσκιον, πλουσίαις χάρισι, καθωράθης Προφήταις ὡς ἀληθῶς, τοῖς τὸ σὸν μυστήριον, πάλαι ἐν Πνεύματι Ἄγνη, προῖδοῦσι καὶ κηρύττῃσι.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχτίαστον θεῖαν βουλήν...

ᾠδὴ ε! Τῷ θεῷ φέγγει σου ἀγαθὲ.

Ῥημάτων θεῶν τοῦ Ἰησοῦ, τὰς παραγγελίας τὰς σεπτὰς, ἀποπληροῦσα θερμότερα, ἐν ἐλεημοσύναις σεμνῇ διέπρεψας, καὶ οἰκτιρμοῖς πενήτων γνώμη θεόφρονι.

Καταυγασθεῖσα τῷ φωτισμῷ, τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν αὐτοῦ ἀγαθότητα, μυσταγωγηθεῖσα ψυχῆς θερμότητι, τοῖς ἔργοις τῆς ἀγάπης σαυτὴν ἐφαίδρυνας.

Ἀπόρων ὠφθῆς καταφυγή, καὶ χηρῶν ἐπίκουρος σεμνῇ, καὶ τῶν γυμνῶν περιβόλαιον· ἐντεῦθεν τοὺς ἐπαίνους τῆς πολιτείας σου, Λουκᾶς ὁ θεηγόρος ἅπασιν ἐπέλεξε.

Θεοτοκίον.

Σώματος ὕλη ἀποτεχθεῖς, ὁ πανυπερούσιος Θεός, ἐκ τῶν πανάγνων αἱμάτων σου, ἔσωσε τὸν κόσμον τῆς παραβάσεως,

καὶ προστασίαν πάντων Κόρη σε ἔδειξε.

Καταβάσια. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα...

Ἵδὴ στ! τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τὴν θείαν χρηστότητα, μιμουμένη εὐσεβῶς, καρδίαν Χριστομίμητον, καὶ φιλόθεον γνώμην καὶ συμπαθεῖ, προαίρεσιν ἔσχηκας, Ταβιθὰ πρὸς τὸν πέλας ἀξιάγαστε.

Ἰσχύν ἀπροσμάχητον, κεκτημένη τὸν Χριστόν, καὶ πρὸς αὐτὸν θεόληπτε, ἀναγομένη βίῳ εἰλικρινεῖ, ἐλέους θησαύρισμα, Ταβιθὰ θεοφρόνως ἐχρημάτισας.

Μαθήτρια πέφηνας, τοῦ Σωτῆρος ἀληθῆς, ἐν ἀληθείᾳ πάνσημενε, καὶ ἐν οἴκτῳ πλουσίῳ καὶ δαφιλεῖ. αὐτὸν θεραπεύουσα, Ταβιθὰ τὸν λαμπρῶς σε μεγαλύναντα.

Θεοτοκίον.

Ἄγνεϊας θησαύρισμα, καὶ δοχεῖον καθαρὸν, τῆς ὑπὲρ νοῦν σαρκώσεως, τοῦ τῶν ὄλων Δεσπότηου καὶ Ποιητοῦ, Ἄγνη Ἄειπάρθενε, ἐναγῶν με προλήψεως ἐκκάθαρων.

Καταβάσια. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον...

Κοντάκιον. Ἦχος β! Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τοῖς θεαρέστοις σου ἔργοις καὶ πράξεσι, θεοπρεπῶς τῷ Σωτῆρι λατρεύουσα, ἀγάπης ὑπόδειγμα πέφηνας, ὦ Ταβιθὰ ὡς θεόφρον μαθήτρια· διό σου τὴν μνήμην γεραίρομεν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Χριστοῦ τὴν πτωχείαν ποθήσασα, θησαυρὸς καλῶν ἔργων καὶ πράξεων, ἐν Ἰόππῃ ἐδείχθης θεόπνευστε, ὡς αὐτοῦ θεοφόρος μαθήτρια· πληρότητα γὰρ ἐλεημοσυνῶν, καὶ προστασίας καὶ ἀντιλήψεις πτωχῶν καὶ χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, ἐν σοὶ μαρτυρεῖ περιτράνω, Λουκᾶς ὁ θεηγόρος καὶ θεόσοφος συγγραφεὺς· ἄπερ ὡς δῶρα ἐκλεκτὰ, καὶ προσφορὰν ἁγίαν καὶ σεπτὴν, ἢ τῆς ἀγάπης πηγὴ, ὁ ἐν ἐλέει ἀνείκαστος Σωτὴρ, προσδεξάμενος εὐμενῶς, ἐδόξασέ σε Ταβιθὰ, ὡς θεράπαιναν αὐτοῦ πιστὴν· διό σου καὶ ἡμεῖς τὴν μνήμην γεραίρομεν.

Συναξάριον.

Τῇ κε! τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ἁγίας Ταβιθὰ τῆς ἐλεήμονος, τῆς ἐν Ἰόππῃ μαθητρίας τοῦ Εὐαγγελίου.

Στίχ. Ποῦ σοὶ Ταβιθὰ Πέτρος; εἰ γάρ ἦν πάλιν

Ἦγειρεν ἄν σε καὶ θανοῦσαν ὡς πάλαι.

Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμην.

Ἵδὴ ζ! Δροσοβόλον μέν.

Σὲ μαθήτριαν πιστὴν καὶ πλήρη χάριτος, καὶ ἔργων τῶν τῆς πίστεως, ἐν Ἰόππῃ οὔσαν θεόφρον, πᾶσι μαρτυρεῖ, Λουκᾶς Ταβιθὰ ὁ θαυμαστός, μεθ' οὗ ἰκέτετε ἡμᾶς, ρύεσθαι πάσης ὀργῆς.

Θεολήπτῳ διανοίᾳ καὶ φρονήματι, μετρίῳ ἀξιάγαστε, διακονοῦσα χερσίν ἁγίαις, πᾶσι συμπαθῶς, οἷς ἐχρηζόν πάσης ἀ-

ρωγῆς, τῶν οὐρανίων ἀγαθῶν ὥφθης συμμέτοχος.

Ὡς ἐγγὺς τοῖς Ἀποστόλοις καὶ συνόμιλος, ὑπερφυῶν μνησεων, ἡξιώθης βίῳ ἀμέμπτῳ, καὶ θεουργικῶν, ἐπλήσθης θεόφρον δωρεῶν, δοξολογούσα Ταβιθά, τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

Θεοτοκίον.

Γεωργεῖν με τὰ οὐράνια νοήματα, καὶ καθαρὰν διάνοιαν, ἐνδυνάμωσον Θεοτόκε, ὡς ἂν τῆς τῶν παθῶν, ρυσθῶ χαλεπῆς ἐπαγωγῆς, καὶ πληρωθῶ τῆς μυστικῆς, θείας ἐλλάμψεως.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν...

Ὡδὴ η! Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις.

Ἐντολῶν τοῦ Σωτῆρος τὸν σπῆρον πάνσεμνε, γεωργοῦσα προθύμῳ καρδίᾳ ἠνεγκας, στάχυν νοητὸν, δωρημάτων τῆς χάριτος, Ταβιθά θεόφρον, Χριστοῦ τῆ Ἐκκλησίᾳ.

Ῥῆσει θείᾳ τοῦ Πέτρου πρῶτην ἐγήγεσαι, ὡς ἐξ ὕπνου θανούσα ἐνθέῳ νεύματι, νῦν δὲ Ταβιθά, πρὸς ζωὴν τὴν αἰδίου, χαίρουσα μετέστης, συνοῦσα τοῖς Ἀγγέλοις.

Ἀποστόλων συνόμιλος χρηματίσασα, εὐκληρίας μεγίστης σεμνὴ ἡξιῶσαι, καὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ, βασιλείας μετέσχηκας, Ταβιθά θεόφρον τῶν τῆδε μεταστᾶσα. »

Θεοτοκίον.

Σαρκωθείς ἐξ ἀχράντων Ἄγνη αἱμάτων σου, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης δι' ἀγαθότητα, ἔλυσεν ἄρᾶς, τῆς ἀρχαίας τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὴν ζωὴν παρέσχεν, ἡμῖν τὴν αἰώνιαν.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς...

Ὡδὴ θ! Θεὸν ἀνθρώποις.

Ἰερωτάταις συνοῦσα τάξεσι, τῶν Μαθητῶν Κυρίου οἶα τούτου μαθήτρια, καὶ χαρᾶς ἀπολαύουσα κρείττονος, καὶ τῆς ὑπὲρ λόγον θείας μεθέξεως, πρέσβευε ἀπαύστως, Ταβιθά σώζεσθαι ἅπαντας.

Μαθητευθεῖσα λόγῳ τῆς πίστεως, θεοπρεπῶς τὸν βίον διελήλυθας ἐνδοξε, ἀγαθοεργίαις σχολάζουσα, καὶ ἐλεημοσύναις Θεὸν δοξάζουσα ὅθεν Ταβιθά σε, ὁ Χριστὸς λαμπρῶς ἐδόξασε.

Ὅρμον τὸν θεῖον τῆς ἄνω λήξεως, ὡς ἀσφαλῶς διέπλευσας τοῦ βίου μὴν θάλασσαν. Ταβιθά γηθομένη κατέλαβες, καὶ καθορᾶς ἀμέσως Χριστοῦ τὴν λαμπρότητα, ἧς καὶ ἡμᾶς δυσώπει, μετασχεῖν τοὺς σὲ γεραίροντας.

Θεοτοκίον.

Ἐψίατου θρόνος ὥφθης πυρίμορφος, καὶ ὑψηλὴ καθέδρα καὶ περίβλεπτος Ἄχραντε, ἐν ἀγκάλαις ὡς νήπιον φέρουσα, τὸν φέροντα τὰ πάντα σθένει θεότητος ὃν ἐκτενῶς δυσώπει, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταβασία. Ἄπας γηγενῆς...

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀγάπην ἀνυπόκριτον, καὶ γνώμην ἐλεήμονα, ἐν ὁσιότητι

πάση καὶ εὐσεβείᾳ τελείᾳ ὡς ἀληθῆς μαθήτρια, Χριστοῦ τοῦ Πανοικτίρμονος, ᾧ Ταβιθά ἐκέκτησο, δι' ὧν διέπρεψας κόσμῳ, ὡς Ἀποστόλων συνήθης.

Θεοτοκίον.

Ἐπεφυῶς συνείληφας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ τοῦτον ἄνευ ὠδίνων, γεννήσασα Θεοτόκε, φθορᾶς τὸν κόσμον ἔσωσας κηύσει τῇ ἀφθόρῳ σου, καὶ ἀφθαρσίας ἔλλαμψιν, τοῖς ἐν νυκτὶ τῆς ἀπάτης, ἀπήστραψας Θεομητορ.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἰστῶμεν στίχους δι' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δι' Ἐδωκας σημειώσιν.

Πίστει προσεπέλασας, τῷ σωτηρίῳ κηρύγματι, Ταβιθά παναοίδιμε, καὶ τούτου ὡς ἔγνωκας, τὰς μυσταγωγίας, τοῦ Εὐαγγελίου, τὰ διατάγματα σεμνῆ, ἀνευδοιάστῳ ψυχῇ ἐπλήρωσας, καὶ πλήρης ἐχρημάτισας, ἀγαθῶν ἔργων τῆς χάριτος, ἐν ἑλέει δοξάζουσα, τὸν οἰκτίρμονα Κύριον.

Πένησιν ἐπήρκεσας, καὶ τῶν χηρῶν προεστάτευσας, ἐν πλουσίᾳ χρηστότητι, ἐκ τῶν ὑπαρχόντων σου, Ταβιθά θεόφρον· ὄθεν σοι πλουσίαν, τὴν ἀνταπόδοσιν Χριστὸς, ὁ κατ' ἀξίαν νέμων τὰ ἔπαθλα, παρέσχε παναοίδιμε, ἐν οὐρανόις σκηνώμασιν, ἀσφαλῶς κατοικίσας σε, σὺν Δικαίων συστήμασι.

Ἔργοις σου χρηστότητος, τὸν ἐν ἑλέει ἀνείκαστον, καὶ δι' οἶκτον ἀμέτρητον, γενόμενον ἄνθρωπον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, πάντων τῶν ἀνθρώπων, δοξάζουσα πανευσεβῶς, εὐεργεσίας καὶ ἀγαθότητος, τὸν βίον σου μελέτημα, ὡς συμπαθῆς καὶ φιλάγαθος, πρὸς τὸν πέλας πεποίηκας, Ταβιθά παμμακάριστε.

Χαίρουσα διήνυσας, τῆς εὐσεβείας τὸν δόλιχον, ὡς Κυρίου μαθήτρια, ἀγάπης ταῖς πράξεσι, περιηνθισμένη, καὶ κεκοσμημένη, ταῖς εὐποιίαις ταῖς πολλαῖς, καὶ πρὸς τὴν λῆξιν τὴν ἄνω ἔδραμες, συνοῦσα τῷ Δεσπότη σου, καὶ τῆς αὐτοῦ ὠραιότητος, Ταβιθά ἀπολαύουσα, εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα.

Δόξα. Ἦχος α!

Δικαιοσύνη κοσμουμένη, ἐν οἰκτιρμοῖς πενήτων τὸν βίον ἐτέλεσας, Ταβιθά θεόφρον· τῆς ἀληθείας γὰρ τὸν πλοῦτον ἐκφαίνουσα, ἐν ἰλαρότητι πολλῇ, ἀγαθοεργεῖν ἐν ἅπασιν, οὐδόλως ἐνάρκησας. Καὶ νῦν ἐν Ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἀύλιζομένη, μὴ παύση πρεσβεύουσα, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ ἠλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἔξ ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς Παναγία Παρθένε.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν Ἀγίαν καὶ δικαίαν Ταβιθάν τὴν Ἐλεήμονα.

Εὐλογῆσαντος τοῦ Ἱερέως, τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τὸ

